

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูล อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำและนายอำเภอพนาลัย จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“การจัดการสิ่งปฏิกูล” หมายความว่า กระบวนการดำเนินการตั้งแต่การรองรับ การขน การบำบัดและการกำจัดสิ่งปฏิกูล

“โถส้วมแบบนั่งยอง” หมายความว่า โถส้วมที่ผู้ใช้จะต้องวางเท้าบนที่วางเท้าของโถส้วมแล้วนั่งยอง

“โถส้วมแบบนั่งราบ” หมายความว่า โถส้วมที่ผู้ใช้จะต้องนั่งลงบนที่รองนั่งของโถส้วม

“ส้วม” หมายความว่า ระบบรองรับสิ่งปฏิกูล รวมทั้งตัวเรือนสำหรับปิดบังขณะใช้งาน

“มีส่วนร่วมสาธารณะ” หมายความว่า ส่วที่หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนจัดไว้ให้บุคคลทั่วไป เข้าใช้บริการหรือส่วที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขประกาศกำหนดให้เป็น ส่วนสาธารณะ

“ส่วเคลื่อนที่” หมายความว่า ส่วบนยานพาหนะทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ และหมายความรวมถึงห้องส่วบนแพ

“ส่วชั่วคราว” หมายความว่า ส่วที่ไม่ได้สร้างเป็นการถาวร รวมถึงส่วประกอบ สำเร็จรูป

“การขนส่งปฏิภูล” หมายความว่า การดำเนินการสุบส่งปฏิภูลจากถึงเก็บกักสิ่งปฏิภูล แล้วนำไปยังระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลรวม

“ถึงเก็บกักสิ่งปฏิภูล” หมายความว่า ถึงหรือบ่อที่มีลักษณะที่มิดชิด น้ำซึมผ่านไม่ได้ เพื่อใช้เป็นที่รองรับสิ่งปฏิภูลจากส่วก่อนขนไปบำบัดหรือกำจัดต่อไป

“การบำบัดสิ่งปฏิภูล” หมายความว่า การดำเนินการปรับปรุงหรือแปรสภาพสิ่งปฏิภูล ทั้งที่สุบจากส่วและสิ่งปฏิภูลจากระบบท่อให้ปราศจากพิษภัยการก่อให้เกิดโรคสภาพอันน่ารังเกียจ และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมด้วย

“การกำจัดสิ่งปฏิภูล” หมายความว่า การนำสิ่งปฏิภูลที่ผ่านการบำบัดแล้วดำเนินการ จัดการตามความเหมาะสมหรือนำไปใช้ประโยชน์

“ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลแบบติดกับที่” หมายความว่า กระบวนการบำบัด หรือกำจัดสิ่งปฏิภูลจากอาคารเดี่ยว เช่น บ้านพักอาศัย อาคารชุด โรงเรียน หรืออาคารสถานที่ทำการ เป็นต้น

“ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิภูลรวม” หมายความว่า กระบวนการบำบัดหรือกำจัด สิ่งปฏิภูลจากหลายอาคาร ทั้งนี้ ให้หมายรวมถึงระบบบำบัดน้ำเสียรวมที่รับสิ่งปฏิภูลบำบัดด้วย

“กากตะกอน” หมายความว่า ส่วนที่เป็นของแข็งซึ่งเหลือจากการบำบัดสิ่งปฏิภูล

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลในเขตองค์การบริหารเหล่าต่างคำให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นหรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้มีให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตรายและผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าวแจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือเขตพื้นที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนหรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นและเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ

ข้อ ๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลของราชการส่วนท้องถิ่นหรือเขตพื้นที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียมการให้บริการแก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุจริตลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลในที่หรือทางสาธารณะนอกจากในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้

ข้อ ๙ ในกรณีจัดการชุมนุมหรือการอื่นใดในทำนองเดียวกันผู้จัดการชุมนุมหรือผู้ใดในทำนองเดียวกันต้องจัดให้มีส้วม ส้วมสาธารณะ ส้วมเคลื่อนที่ หรือส้วมชั่วคราว ที่ถูกสุขลักษณะตามข้อ ๑๑ สำหรับให้บริการอย่างเพียงพอตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด

เพื่อมิให้เป็นที่น่ารังเกียจหรือเป็นแหล่งแพร่โรค ในกรณีการจัดการชุมนุมหรือการอื่นใดในทำนองเดียวกันตามวรรคหนึ่งเสร็จสิ้นแล้วให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจสอบความเรียบร้อยในการรื้อถอนและปรับสภาพพื้นที่ของสถานที่นั้นให้ต้องด้วยสุขลักษณะ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือสาธารณภัยต่อสาธารณสุขขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดให้มีส้วมเคลื่อนที่หรือส้วมชั่วคราวที่ถูกสุขลักษณะตามข้อ ๑๑ สำหรับให้บริการตามความเหมาะสมกับสถานการณ์

ข้อ ๑๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร ยานพาหนะ หรือสถานที่ที่จัดให้บริการส้วมสาธารณะ ทั้งเอกชนและหน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีห้องส้วมที่ถูกสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องดูแลพื้น ผนัง เพดาน โถส้วม โถปัสสาวะ ที่กวดาล์วเปิดน้ำของโถส้วม และโถปัสสาวะให้สะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็น และต้องดูแลให้พร้อมใช้งานตลอดระยะเวลาที่เปิดให้บริการ

(๒) จัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปที่ถูกสุขลักษณะ สะอาด มีฝาเปิดปิดมิดชิด อยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึม ตั้งอยู่ในบริเวณอ่างล้างมือ หรือบริเวณใกล้เคียง

(๓) จัดให้มีสบู่ล้างมือ พร้อมให้ใช้ตลอดเวลาที่เปิดให้บริการ

(๔) ต้องจัดให้มีถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลที่มีสภาพดี ไม่ชำรุด ไม่แตก หรือรั่วซึม สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค เมื่อถังเก็บกักสิ่งปฏิกูลเต็มหรือเลิกใช้งานต้องขนส่งสิ่งปฏิกูลไปบำบัดและกำจัดให้ได้มาตรฐานตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๒ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือราชการส่วนท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน รวมทั้งบุคคลซึ่งราชการส่วนท้องถิ่นมอบให้ดำเนินการเก็บ ขนส่งสิ่งปฏิกูลภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นหรือบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ดำเนินกิจการรับทำการขนส่งสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการต้องดำเนินการขนส่งสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องด้วยสุขลักษณะ ดังนี้

- (๑) จัดให้มียานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลและอุปกรณ์ที่จำเป็นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๓ และมีจำนวนเพียงพอกับการให้บริการ
- (๒) ให้ดำเนินการสูบล้างสิ่งปฏิกูลในช่วงเวลาที่เหมาะสม มีมาตรการป้องกันกลิ่นในขณะที่ทำการสูบล้างสิ่งปฏิกูล เพื่อไม่ให้รบกวนอาคารสถานที่ใกล้เคียงจนเป็นเหตุรำคาญ
- (๓) ให้ทำความสะอาดท่อสำหรับใช้สูบล้างสิ่งปฏิกูลหลังจากสูบล้างสิ่งปฏิกูลเสร็จแล้ว โดยการสูบน้ำสะอาดจากถัง เพื่อล้างภายในท่อหรือสายสูบล้าง และทำความสะอาดท่อหรือสายสูบล้างด้านนอกที่สัมผัสสิ่งปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ
- (๔) กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกหรือรั่วราดให้ทำลายเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อแล้วทำความสะอาดด้วยน้ำ
- (๕) ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่สูบล้างและขนส่งสิ่งปฏิกูลต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด
- (๖) จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานสูบล้างและขนส่งสิ่งปฏิกูล รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานตลอดจนเครื่องมือสำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้นไว้ประจำยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลด้วย
- (๗) ผู้ปฏิบัติงานสูบล้างและขนส่งสิ่งปฏิกูลต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยางหนา ผ้ายางกันเปื้อน ผ้าปิดปากปิดจมูก และรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง และต้องทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยางหนา ผ้ายางกันเปื้อน และรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้งทุกครั้งหลังการปฏิบัติงาน
- (๘) ห้ามนำยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลไปใช้กิจการอื่น และห้ามนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งในที่สาธารณะหรือที่อื่นใดนอกจากสถานที่ที่ได้แจ้งไว้กับราชการส่วนท้องถิ่น
- (๙) ต้องทำความสะอาดยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลหลังจากที่ออกปฏิบัติงานขนส่งสิ่งปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง และน้ำเสียที่เกิดจากการล้างต้องเข้าสู่ระบบบำบัดหรือกำจัดน้ำเสียหรือบ่อซึม โดยบ่อซึมต้องอยู่ห่างจากแม่น้ำ คู คลอง หรือแหล่งน้ำธรรมชาติไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร
- (๑๐) ต้องจัดให้มีบริเวณที่จอดเก็บยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลที่เป็นสถานที่เฉพาะ มีขนาดกว้างขวางเพียงพอ

ข้อ ๑๓ ยานพาหนะสำหรับขนส่งสิ่งปฏิกูลต้องมีลักษณะ ดังนี้

- (๑) ถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลมีฝาเปิดปิดอยู่ด้านบน โดยสามารถปิดได้มิดชิด ไม่รั่วซึม และป้องกันกลิ่นและสัตว์แมลงนำโรคได้
- (๒) ท่อหรือสายที่ใช้สูบล้างสิ่งปฏิกูลต้องไม่รั่วซึม
- (๓) มีปั๊มสูบล้างสิ่งปฏิกูลที่สามารถสูบล้างก่อนหน้ากักได้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดีและมีมาตรวัดสิ่งปฏิกูลด้วย
- (๔) มีช่องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดประจํายานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล เช่น ถังใส่น้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น
- (๕) บนตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลต้องมีข้อความที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนว่า “ใช้เฉพาะขนส่งสิ่งปฏิกูล”

กรณีบุคคลซึ่งได้รับมอบจากราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นผู้ขนส่งสิ่งปฏิกูลภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่น ให้บุคคลนั้นแสดงชื่อราชการส่วนท้องถิ่นด้วยตัวหนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอกตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูล พร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลนั้นไว้ที่ยานพาหนะขนส่งสิ่งปฏิกูลในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้ชัดเจน

กรณีบุคคลซึ่งได้รับอนุญาตจากราชการส่วนท้องถิ่นให้เป็นผู้ดำเนินการรับทำการขนส่งสิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการให้บุคคลนั้นแสดงรหัสหรือหมายเลขทะเบียนใบอนุญาต รวมทั้งแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบริษัทหรือชื่อเจ้าของกิจการไว้ด้านข้างทั้งสองด้านของตัวถังที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูลในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้ชัดเจนโดยขนาดตัวอักษรต้องสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

ข้อ ๑๔ ต้องมีมาตรการควบคุมกำกับดูแลการขนส่งสิ่งปฏิกูล โดยการกำหนดเส้นทางที่แน่นอน เพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งสิ่งปฏิกูลในที่สาธารณะหรือที่อื่นใดนอกจากสถานที่ที่ได้แจ้งไว้กับราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลแบบติดกับที่ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด ทั้งนี้ ตามประเภท ขนาด และระยะเวลาในการสูบล้างจากระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือตามหลักเกณฑ์ มาตรฐานและวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๖ ระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลรวมต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และวิธีการที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนด ทั้งนี้ ตามประเภท ขนาด และระยะเวลาในการสูบน้ำก่อนจากระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล หรือตามหลักเกณฑ์ มาตรฐานและวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๗ ผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่สูบน้ำและขนส่งสิ่งปฏิกูลต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการสิ่งปฏิกูลตามหลักสูตรที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขประกาศกำหนดหรือหลักสูตรที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

ข้อ ๑๘ จัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานบำบัด หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล รวมทั้งอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ตลอดจนเครื่องมือสำหรับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ติดตั้งไว้ในบริเวณสถานที่บำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วย

ข้อ ๑๙ ผู้ปฏิบัติงานบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลต้องสวมเสื้อคลุม ถุงมือยางหนา ผ้ายางกันเปื้อน ผ้ายางกันน้ำ และรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง และต้องทำความสะอาดเสื้อคลุม ถุงมือยางหนา ผ้ายาง กันเปื้อนและรองเท้าพื้นยางหุ้มแข้งทุกครั้งหลังการปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๐ การบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลไม่ว่าจะใช้วิธีการใดการนำน้ำทิ้งและกากตะกอนที่ผ่านการบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลแล้วไปใช้ประโยชน์ทางการเกษตรหรือก่อนนำออกจากระบบ น้ำทิ้ง และกากตะกอนต้องได้มาตรฐานปริมาณไนโตรเจนและแอมโมเนียและแบคทีเรียอีโคไล ดังนี้

ประเภท	ไนโตรเจน จำนวน/กรัม หรือลิตร	แบคทีเรียอีโคไล (Escherichia Coli Bacteria) (จำนวน/๑๐๐ กรัม หรือ MPN/๑๐๐ มิลลิลิตร)
๑. กากตะกอน	< ๑	< ๑๐๓
๒. น้ำทิ้ง	< ๑	< ๑๐๓

ทั้งนี้ น้ำทิ้งที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อมต้องได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๒ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตราชการส่วนท้องถิ่นจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขออนุญาต
- (๓) สำเนาทะเบียนบ้านที่ตั้งของกิจการ หรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในสถานที่ที่ขออนุญาตประกอบกิจการ
- (๔) ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- (๕) แผนที่แสดงที่ตั้ง และแผนผังระบบบำบัดสิ่งปฏิกูล
- (๖) สำเนาแบบก่อสร้างของอาคารที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๗) ใบอนุญาตจากกรมการขนส่งทางบก
- (๘) ใบรับรองแพทย์ของผู้ปฏิบัติงาน
- (๙) หลักฐานแสดงว่ามีความรู้ในการประกอบกิจการของผู้ปฏิบัติ
- (๑๐) ใบอนุญาตการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ฉบับที่ยังไม่หมดอายุ (กรณีต่ออายุใบอนุญาต)
- (๑๑) ใบรับรองการตรวจสอบสุลักษณะการประกอบกิจการมีผลการตรวจไม่เกิน ๖ เดือน (กรณีต่ออายุใบอนุญาต)
- (๑๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสารหลักฐานทันที กรณีไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งต่อผู้ยื่นคำขอให้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อดำเนินการ หากไม่สามารถดำเนินการได้ในขณะนั้นให้จัดทำบันทึกความบกพร่องและรายการเอกสารหรือหลักฐานยื่นเพิ่มเติมภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยให้เจ้าหน้าที่และผู้ยื่นคำขอลงนามไว้ในวันทีนั้นด้วย

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้งครั้งละไม่เกินสิบห้าวันแต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ หากเจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณายังไม่แล้วเสร็จให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุแห่งความล่าช้าทุกเจ็ดวันจนกว่าจะพิจารณาแล้วเสร็จพร้อมสำเนาแจ้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการทราบทุกครั้ง

ข้อ ๒๔ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เว้นแต่จะมีเหตุอันสมควรและได้แจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบแล้ว

ข้อ ๒๕ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามข้อบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้นถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น

ข้อ ๒๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการตามข้อบัญญัตินี้จะพึงเรียกเก็บค่าบริการจากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูง

ข้อ ๒๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือข้อบัญญัตินี้หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาตและให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๕ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๗ ให้นายกองคํารบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคําเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙

เพิ่ม ไชยเนตร

นายกองคํารบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคํา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้าย
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๕๙

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม *ที่สภาฯเห็นชอบ (บาท)
๑	อัตราค่าเก็บและขนสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ ๑.๑ เศษของลูกบาศก์เมตร หรือลูกบาศก์เมตรแรก และ ลูกบาศก์เมตรต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ ๑.๒ เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ๑.๓ เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	๒๕๐ ๑๕๐ ๒๕๐
๒	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตการเก็บ ขน และกำจัด สิ่งปฏิกูล โดยทำเป็นธุรกิจ หรือได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการ คิดค่าบริการ ๒.๑ ค่าธรรมเนียมรับทำการเก็บ และขนสิ่งปฏิกูล ฉบับละ ๒.๒ ค่าธรรมเนียมรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูล ฉบับละ	๓,๐๐๐ ๓,๐๐๐

คำขอเลขที่...../.....

(เจ้าหน้าที่กรอก)

แบบคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

๑. ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ปรากฏตาม.....ที่อยู่เลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์..... ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

- สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ)
- สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่.....

- หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม
- ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
- หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
-
-
-

ขอรับรองว่า ข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขออนุญาต

(.....)

ส่วนของเจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ
 ไม่ครบ คือ

(๑)

(๒)

(๓)

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอรับใบอนุญาต
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ
 ไม่ครบ คือ

(๑)

(๒)

(๓)

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน.....วัน
นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

คำขอรับใบแทนใบอนุญาต
ประกอบกิจการการจัดการสิ่งปฏิกูล

เขียนที่
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เป็นบุคคลธรรมดา อายุปี สัญชาติ.....เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน
เลขที่ อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....ตรอก/ซอย
ถนน ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด
โทรศัพท์ โทรสาร

เป็นนิติบุคคลประเภทจดทะเบียนเมื่อ.....
มีสำนักงานอยู่ที่.....หมู่ที่ ตรอก/ซอย ถนน
ตำบลอำเภอจังหวัดโทรศัพท์.....
โทรสาร..... ผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาต มีดังนี้

๑. (นาย/นาง/นางสาว).....อยู่บ้านเลขที่ หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย ถนนตำบลอำเภอ
จังหวัดโทรศัพท์.....โทรสาร.....

๒. (นาย/นาง/นางสาว).....อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่.....
ตรอก/ซอย ถนนตำบลอำเภอ
จังหวัดโทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการการจัดการสิ่งปฏิกูลต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
โดยชื่อสถานประกอบการ ตั้งอยู่เลขที่
หมู่ที่ ตรอก/ซอย..... ถนน ตำบล.....
อำเภอจังหวัด.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

อาคารประกอบการมีเนื้อที่.....ตารางเมตร บริเวณสถานประกอบการ (รวมทั้งอาคารประกอบการ)
มีเนื้อที่ตารางเมตร ที่ดินบริเวณสถานที่.....
(เป็นไม้ หองแถว ตึกแถว คอนกรีตเสริมเหล็ก ฯลฯ) เนื่องจากใบอนุญาตประกอบกิจการการจัดการสิ่งปฏิกูลได้

- สูญหาย
- ถูกทำลาย
- อื่น ๆ เมื่อวันที่.....

๓. หลักฐานที่นำมาประกอบการพิจารณาขอรับใบแทนใบอนุญาต มีดังนี้

- ๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนเจ้าของกิจการ (ผู้ประกอบการ/ผู้ถือใบอนุญาต)
- ๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้จัดการ
- ๓. สำเนาทะเบียนบ้านเจ้าของบ้านที่ใช้เป็นที่ตั้งสถานประกอบการ

๔. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
ของผู้แทนนิติบุคคล (กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล)

๕. หนังสือมอบอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมายพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจ
และผู้รับมอบอำนาจ (กรณีเจ้าของไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเอง)

๖. เอกสารอื่น ๆ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนี้เป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ

(.....)

ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่นอนุญาตให้.....สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....ประเภท.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

อัตราค่าธรรมเนียมปีละ.....บาท (.....) ตามใบเสร็จรับเงิน
เล่มที่.....เลขที่.....ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง ครบถ้วน ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดใน
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าต่างคำ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล พ.ศ. ๒๕๕๙

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่
เกี่ยวข้องโดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

(๔.๑)

(๔.๒)

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น